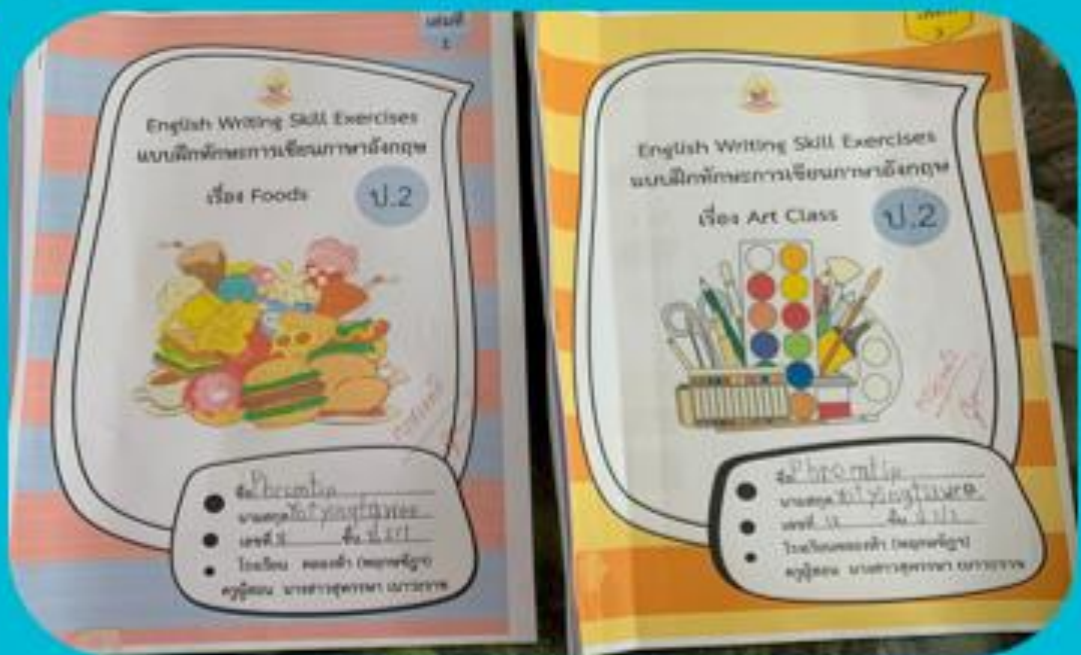




วิจัยในชั้นเรียน

การแก้ปัญหาการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง)
ปีการศึกษา 2566



นางสาวสุพรรณษา เนาวะราช

ตำแหน่ง ครูชำนาญการ

โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง)

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ



รายงานวิจัยในชั้นเรียน
การแก้ปัญหาคำเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง)
ปีการศึกษา 2566

ผู้วิจัย

นางสาวสุพรรณ นาวะราช
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง) อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่องานวิจัย	การแก้ปัญหาการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยฯ)
ชื่อผู้วิจัย	ครูสุพรรณษา เนาวะราช
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาต่างประเทศ
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	นางสาวจรรุชา สมศรี

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษผิดและเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยได้ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จากการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเนื้อหาในบทเรียน โดยทำการวิจัยในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 จำนวน 25 คน

จากผลการศึกษาพบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีการพัฒนาของทักษะทางด้านการเขียนเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 43.43 ซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการวิจัยนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

คำนำ

ในปัจจุบันนี้การศึกษาของไทยได้มีความก้าวหน้าอย่างมากมาย ซึ่งครูควรจะมีการพัฒนางานของตนเองหรือด้านการเรียนการสอนให้คุณภาพดียิ่งขึ้น

จากการเรียนที่ครูมีการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษนับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่เด็กนักเรียนควรมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอน และเมื่อครูได้พบปัญหาต่างๆ ครูก็ควรจะมีการแก้ไขในปัญหานั้นๆ ด้วยเหตุนี้ครูต้องมีการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นงานที่เกิดจากความต้องการที่ครูจะพัฒนางานสอนให้ดีขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนมากที่สุด ผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากงานวิจัยคือ นักเรียนก็จะมีความสุขในการเรียนตลอดจนครูก็จะมีกิจกรรมมากมายมีการพัฒนาในงานของตนเอง โรงเรียนก็ได้ชื่อว่าผลิตนักเรียนมีคุณภาพออกสู่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	3
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	14
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	14
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	14
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	15
การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	15
บทที่ 4 สรุปผลการวิจัย	
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	16
บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายและข้อเสนอแนะ	
สรุปผล.....	18
ข้อเสนอแนะ.....	18
บรรณานุกรม.....	19
ภาคผนวก.....	20

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่สำคัญมากในประเทศไทย และยังเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา โดยมีนโยบายพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียน สามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้ ดังนั้นจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝน ทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูดอ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะทักษะการเขียนนับเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ (Chee, 2002 อ้างถึงใน สมบูรณ์ เจตนจำลอง, 2543) ซึ่งการจะเขียนให้ดีขึ้นไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับผู้เรียนที่เรียนอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแม้แต่เจ้าของภาษาเองก็พบว่าการเขียนยากและมักขาดทักษะในการเขียน อย่างไรก็ตามการฝึกทักษะการเขียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษา ด้านอื่นๆด้วย อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2555) ได้ศึกษาการใช้กลไกการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่า ปัญหาการสอนเขียนสรุปได้ 4 ประเด็นคือขาดความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน การขาดความชำนาญและประสบการณ์ในด้านกระบวนการเขียน การขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองและระยะเวลาในการฝึก

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษจึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา และมีนโยบายเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิตให้ได้ขึ้นผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ว่ามุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนที่จะช่วยให้ ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมแก่วัย (กรมวิชาการ, 2552) ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2552 ที่ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังพูด อ่านและเขียน เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ (กรมวิชาการ, 2552) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะนั้น ทักษะการเขียนเป็น ทักษะที่สลับซับซ้อนมากที่สุด จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างจึงจะทำให้ผู้เรียนเขียนได้ถูกต้อง (วนิดา เพ็ญกิ่ง กาญจน ม.ป.ป.) นอกจากนี้ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดของทักษะทั้ง 4 ผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้หลายๆด้าน เช่น ความรู้ด้านไวยากรณ์คำศัพท์และการใช้สำนวนภาษาเพื่อสื่อความคิดของตนออกมา (วิไลพร ธนสุวรรณ, 2543) จากปัญหาที่เกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะ

การเขียน ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพราะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ระบบการเขียน และการสะกดคำ ในระดับเตรียมความพร้อมและพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนรวมทั้งฝึกหัดลายมือ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และรู้คุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้าในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยฯ) ของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 25 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยดำเนินการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 จำนวน 25 คน เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

- 1.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
- 1.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
- 1.3 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ
- 1.4 รูปแบบของการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 1.5 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
- 1.6 หลักการและวิธีการให้ทำแบบฝึกทักษะ
- 1.7 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

- 2.1 ทักษะการเขียน
- 2.2 แนวทางการฝึกทักษะการเขียน
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

1.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึก หรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ ประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียนในบางวิชา แบบฝึกหัดจะมีลักษณะ เป็นแบบฝึกปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.อ้างถึงในวีระพงษ์. 2550) จุฬารัตน์ วงษ์ศรีนาค (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะหมายถึงแบบฝึกที่สร้างขึ้นด้วยลักษณะหรือรูปแบบที่หลากหลาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อมุ่งเสริมทักษะต่าง ๆ ให้เกิดแก่ผู้เรียนในขณะที่เรียนหรือหลังจากเรียนจากบทเรียนจบแล้ว

ชนิษฐา แสงภักดี (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) กล่าวว่าแบบฝึก หมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกฝนเสริมสร้างและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน จนมีประสบการณ์และสามารถนำความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ใช้เครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้อีกด้วย

จากความหมายของแบบฝึกที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าแบบฝึก หมายถึง แบบฝึก ชุดฝึก หรือสื่อการเรียนรู้การสอนที่ครูจัดทำขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญ จนสามารถนำไปปฏิบัติได้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกหัดมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนใน เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้ว มาฝึกให้ เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

คำรน ล้อมในเมือง (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อยในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจเร็วขึ้นชัดเจนขึ้นกว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จ

1.3 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

คำรน ล้อมในเมือง (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ เป็นเอกสารสำคัญในการใช้แบบฝึกว่า ใช้เพื่ออะไรและวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นแบบฝึกท้ายบท ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริม ควรประกอบไปด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก ระบุในแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้างและมีส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี)จะเป็นการบอกให้นักเรียนและครูเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

1.4 ขั้นตอนในการใช้บอกเป็นข้อ ๆ ตามลำดับการใช้ อาจเขียน ในรูปแบบการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ควรมีส่วนประกอบดังนี้

2.1 ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย

2.2 จุดประสงค์

2.3 คำสั่ง

2.4 ตัวอย่าง

2.5 ชุดฝึก

2.6 ภาพประกอบ

2.7 ข้อทดสอบก่อน และหลังเรียน

2.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

1.4 รูปแบบของการสร้างแบบฝึกทักษะ

คำรน ล้อมในเมือง (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ได้กล่าวถึงรูปแบบ ของการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่า การสร้างรูปแบบ แบบฝึกก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติแบบฝึกทักษะจึงควรมีรูปแบบที่

หลากหลายมีใช้แบบเดียว จะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้ อยากลอง ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกทักษะที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วเลือกใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน
2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสมุดขวามือ มาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัส คำตอบไปวางไว้ที่หน้าข้อคำถาม หรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้
3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติม อาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้
4. แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วน ที่ 2 เป็นตัวเลือก คือ คำตอบซึ่งอาจมี 3 – 5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมี ตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง
5. แบบอัตนัย คือ ความเรียงเป็นแบบฝึกที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบแต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้ในรูปแบบของคำถามทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

1.5 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกที่ดีสำหรับเด็ก มีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่ง นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีดังนี้ ริเวอร์ (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้ทำเพื่อการสอนมิได้ทำเพื่อการทดสอบ
 2. แต่ละแบบฝึกควรใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
 3. ฝึกโครงสร้างใหม่ และสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
 4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ
 5. ประโยคหรือคำศัพท์ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน
 6. เป็นแบบฝึกที่นักเรียนใช้ความคิดด้วย
 7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อมิให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
 8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- วิลลิตน์ สุนทรโรจน์ (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ได้กล่าวเกี่ยวกับ ลักษณะของแบบฝึกทักษะ ดังนี้
1. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
 2. เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
 3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
 4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือ ไม่เร็วหรือนานเกินไป

5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบมีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือความเข้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. มีคำแนะนำในการใช้
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบแบบจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำศึกษาดด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควร มีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย
9. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

วิไล พิพัฒน์มงคลพร (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) กล่าวถึงประโยชน์ ของแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน
2. เป็นเครื่องมือวัดความก้าวหน้าและประเมินตนเองของนักเรียนได้ หลังจากที่ยังเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ครูสามารถมองเห็นจุดเด่น จุดบกพร่องของ นักเรียนได้อย่างชัดเจน
3. ประโยชน์ในแง่ความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้แบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น
4. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน
5. แบบฝึกทักษะมีคำถามพลิกแพลงหลายรูปแบบที่นักเรียนจะต้อง ใช้ความคิดในการตอบ หากนักเรียนได้ทำแบบฝึกบ่อย ๆ จะช่วยฝึกฝนสติปัญญาไหว พริบให้เกิดความคล่องแคล่วและชำนาญมากยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ มีเหตุผล แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้มีทักษะและประสบการณ์เพียงพอที่จะไปใช้ในชีวิตประจำวัน
7. ส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจในตนเอง รักความก้าวหน้ารู้จักค้นคว้า แก้ไข ปรับปรุงงานของตนอยู่เสมอ
8. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักรู้จักรับผิดชอบ แก้ปัญหาในสถานการณ์เดียวกันได้ เพราะได้รับประสบการณ์ตรงมาแล้วจากการทำแบบฝึกทักษะ

1.6 หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

อ้อมน้อย เจริญธรรม (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเตรียมแบบฝึกจะต้องเตรียมแบบฝึกอย่างรอบคอบว่าจะใช้แบบฝึกทักษะแบบไหน อย่างไรจะต้องพิจารณาแบบฝึกทักษะนั้น ๆว่าจะช่วยให้เกิดทักษะแบบใด สามารถนำไปใช้จริงอย่างไร และแบบฝึกทักษะควรมีหลาย ๆ แบบเพื่อเด็กจะไม่เกิดความเบื่อหน่าย

ฉวีวรรณ กิตติกร (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) ได้กล่าวถึงหลักในการ สร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการสอนและ ลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน เด็กที่มีประสบการณ์น้อยจะต้องสร้างแบบฝึกที่ น่าสนใจใจเพื่อให้เกิดความต้องการอยากรู้ และจัดลำดับจากง่ายไปหายากเพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการฝึก
2. แบบฝึกหัดต้องตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก และครูต้องมีการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้า
3. แบบฝึกควรมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ได้ตามความสามารถที่แตกต่างของผู้เรียน
4. แบบฝึกแต่ละชุดควรมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ หรือมีตัวอย่างประกอบจะช่วยให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น
5. แบบฝึกหัดครูผู้สอนจะต้องพิจารณาได้ด้อย่าให้มีข้อผิดพลาด
6. แบบฝึกควรมีหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนได้แนวคิดที่ กว้างไกล

1.7 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ มีดังนี้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550)

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่าน จุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่อง ของปัญหาในทุกระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะ ย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุด ประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบ เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบ ความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอบ แบบทดสอบ ที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ตอนที่ 2
5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบการกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่องการสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดสอบใช้แล้ว
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อให้บันทึกผลการทดสอบหรือ ผลการเรียนรู้โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่องเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
8. นำแบบฝึกหัดไปทดสอบใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องคุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ
9. ปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจงคู่มือการใช้ สารบัญ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

1.8 หลักการและวิธีการให้ทำแบบฝึกทักษะ

จอห์นสัน และไรซิง (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) เสนอหลักการ พื้นฐานในการทำแบบฝึกหัด ดังนี้

1. การฝึกต้องทำด้วยความตั้งใจที่จะพัฒนา
2. การฝึกควรทำด้วยความเข้าใจและใช้ความคิด
3. การฝึกควรเป็นการค้นหาและพบซึ่งความเข้าใจ
4. การฝึกจะเกี่ยวพันที่ถูกต้องค่อนข้างมากกว่าผลสัมฤทธิ์ที่ผิดครู ควรจัดทำเฉลยไว้ให้นักเรียนตรวจสอบเพื่อจัดความผิดพลาดและได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้อง ด้วยตนเอง
5. การปฏิบัติควรคำนึงถึงความต้องการและความสามารถของนักเรียนแต่ละคน
6. การฝึกปฏิบัติควรใช้เวลาสั้น ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการเหนื่อยล้า
7. ควรให้ฝึกด้วยแบบฝึกที่มีประโยชน์ สามารถส่งเสริมให้นำไปประยุกต์ใช้ได้
8. การฝึกควรเน้นหลักการทั่วไปมากกว่ากลวิธีหรือวิธีลัด
9. ควรให้ฝึกด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม ปริศนา การ แข่งขัน
10. ผู้เรียนควรได้รับการสอนวิธีการปฏิบัติ

การฝึกปฏิบัติต้องไม่มีการลงโทษ สมวงษ์ แปลงประสพโชค (อ้างถึงใน วีระพงษ์. 2550) กล่าวถึงหลักการ ให้ นักเรียนทำแบบฝึกหัดว่า

1. แบบฝึกหัดและกิจกรรมควรเรียงจากง่ายไปยาก
2. หาคำตอบของแบบฝึกหัดบางข้อเพื่อให้นักเรียนตรวจสอบผลงาน และควรมีข้อเสนอแนะอธิบายสำหรับข้อที่ยาก
3. ควรให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดในช่วงเวลาเรียน จะได้จำแนกข้อยาก และมีโอกาสซักถาม
4. หลีกเลี่ยงการให้แบบฝึกหัดที่ซ้ำซากและกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร ควรสอดแทรกเกม ปริศนา และกิจกรรมทดลองที่น่าสนใจ
5. ควรมีแบบฝึกหัดแบบปลายเปิดที่นักเรียนเลือกปัญหาด้วยตนเอง
6. นักเรียนควรได้รับอนุญาตให้ทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มในบางโอกาส พยายามส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและลดการลอกงานกัน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.1 ทักษะการเขียน

1.1 ความหมายและความสำคัญของการเขียน การเขียนเป็นการแสดงความคิดความรู้สึกและความรู้ของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียนสุจริตเพียรชอบและส่ายใจอินทรมพรรย (2523 : 134) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่าการเขียนคือการเรียบเรียงความรู้ความคิดประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรจะเป็นข้อความสั้น ๆ ทำนองคำขวัญร้อยแก้วสั้น ๆ หรือบทกวีนิพนธ์ก็ได้ข้อเขียนต่าง ๆ เหล่านี้จะมีเอกภาพมีความเป็นตัวของมันเองทั้งในด้านความคิดและการใช้ภาษาเรียบเรียงศรีวิไล ดอกจันทร์ (2523 : 202-203) กล่าวถึงทักษะในการเขียนว่าต้องรู้จักแสดงความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามที่ตนประสงค์ให้สามารถเขียนตัวสะกดได้ถูกต้องตามอักขรวิธีเขียนให้อ่านง่ายชัดเจน เรียบร้อยและรวดเร็วรู้จักเลือกใช้ถ้อยสำนวนให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องรู้จักลำดับความคิดและแสดงความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจได้แจ่มแจ้งการเขียนเป็นระบบการสื่อสารและบันทึกถ่ายทอดภาษาเพื่อแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกโดยใช้ตัวหนังสือเป็นสัญลักษณ์ประสิทธิภาพของการเขียนจึงอยู่ที่ความสามารถทางความคิดและการใช้ภาษาของผู้เขียนเองเมื่อพิจารณาฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แล้วจะเห็นว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะหลังสุดที่ผู้เรียนจะได้รับการฝึกอย่างจริงจังทั้งนี้เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุดในทักษะทั้งหมดผู้ที่จะมีสมรรถภาพทางการเขียนได้จึงต้องมีพื้นฐานในทักษะการฟัง การพูด และการอ่านมาก่อนดังที่ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado 1977 : 145) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่าการเขียนคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยใช้ตัวอักษรซึ่งถือว่าการเขียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย หากการเขียนนั้นเขียนโดยไม่ทราบความหมายไม่นับว่าเป็นการเขียน แต่เป็นเพียงการจารึกอักษรเท่านั้น การเขียนจึงต้องเป็นการใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมายจากความหมาย 5 ของการเขียนดังกล่าว จึงพอสรุปได้ว่าการเขียนคือการสื่อความหมายโดยการเรียบเรียงความรู้ความคิดและความรู้สึกตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันการเขียนเป็นยังทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งในการใช้ภาษา ภาษาเขียนใช้ในการสื่อความหมายที่ได้ความและปรากฏหลักฐานมั่นคงเพราะไม่ลบล้างเร็วเหมือนคำพูด ภาษาเขียนจึงใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ดีแม้ในระยะทางไกลแต่การที่จะสื่อสารได้ดีนั้นผู้เขียนต้องมีความสามารถในการเขียนคือใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องชัดเจนและสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายในสิ่งที่ตนเขียนได้การเขียนจึงต้องมีการฝึกฝนบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญและต้องอาศัยการอ่านมาก ๆ เพื่อนำข้อมูลจากการอ่านมาเป็นแนวทางในการเขียนนอกจากนี้ในการเขียนจะต้องให้ผู้อ่านตั้งใจซึ่งถ้าดูเผิน ๆ แล้วจะเห็นว่าการเขียนไม่น่าจะมีลักษณะพิเศษอย่างไรนีกอย่างไอก็เขียนไปอย่างนั้นแต่ที่จริงแล้วการเขียนหนังสือจะต้องรู้ลักษณะของภาษาว่าเขียนอย่างไร จึงจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจและตั้งใจซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพของงานเขียนนั้นในบรรดาทักษะทั้งสี่ของการเรียนภาษา การเขียนนับเป็นทักษะที่ยากซับซ้อนที่สุดในการฟังและการอ่านนักเรียนจะได้รับฟังหรือเห็นข้อความจากผู้เขียนจึงมีบทบาทเพียงแต่ตีความหรือวิเคราะห์ว่าตนเองกำลังได้ยินหรืออ่านอะไรในการพูด นักเรียนสามารถแสดงความคิด ความรู้สึกของตนเองและมีโอกาสให้คำอธิบายแทรกในบทสนทนาได้ แต่ในการเขียนนั้นต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงจึงจะเขียนข้อความได้ชัดเจนจนผู้อ่านเข้าใจได้ การเขียนเป็นวิธีการถ่ายทอดความรู้ความคิดตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อความเข้าใจระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน รวมทั้งชักนำ

ความรู้ความคิด ประสบการณ์อารมณ์ความรู้สึกจากผู้หนึ่งไปสู่อีกผู้หนึ่งหรือคนจำนวนมากได้อีกด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การที่ผู้เขียนจะมีเจตนาอารมณ์เช่นใดและมีความสามารถในการเลือกสรรถ้อยคำเพื่อใช้ในการเขียนได้ดีเพียงใดอีกด้วย นอกจากนี้การเขียนยังถือเป็นทักษะทางภาษาอันดับสี่ซึ่งหมายความว่าบุคคลจะต้องมีความสามารถในทางภาษาด้านการ พูดย่อการฟังและการอ่านมาก่อนจึงนับได้ว่าการเขียนมีบทบาทสำคัญมากในชีวิตประจำวันของคนเราในฐานะของการ สื่อสารที่มีความชัดเจนและเป็นหลักฐานที่แน่นอนกว่าทักษะทางภาษาทั้งสามด้านการอ่านถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ ใน ปัจจุบันผู้ศึกษาก็สามารถเพิ่มพูนความรู้จากงานเขียนต่าง ๆ ได้สะดวกกว่าวิธีการอื่น ๆ

วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2526 : 11-13) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนพอสรุปได้ดังนี้

1. การเขียนเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติเพราะภาษาเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์และวิถีชีวิตของ คนใน ชาติ
2. การเขียนทำให้เกิดวรรณคดีถือเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความงอกงามทางสติปัญญาจินตนาการและ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของคนในชาติ
3. การเขียนเป็นสื่อในการสร้างความมั่นคงของประเทศเช่นการเขียนเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี การเขียนข่าวสาร เป็นต้น
4. การเขียนมีความสำคัญต่อการศึกษาเช่นการเขียนสื่อสารกับผู้อ่านในการตอบข้อสอบหรือเขียน รายงาน หรือครูอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเขียนตำราเอกสารงานวิจัยการเขียนที่มีคุณภาพย่อมสามารถสื่อสารให้ บุคคลสองฝ่าย เข้าใจกันได้ดี

ภาษาเขียนถือเป็นภาษาที่มีประโยชน์ต่อบุคคลในสังคมอย่างมากฉะนั้นจึงควรสนับสนุนให้มี การศึกษาและ ฝึกการใช้ภาษาเขียนอย่างถูกต้องเพื่อให้บุคคลให้ภาษาเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวการสอนเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการเขียนแนวการสอนเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการเขียน (อ้างใน ดารณีมีสมมนต์ :16-17) ดาร์ได้อ้างว่าวิตโดสัน (Widdowson.1987 : 34-44) ได้กล่าวถึงทักษะการ เขียนว่าเป็น กิจกรรมการสื่อสารชนิดหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดและ เกรก(Hoy; & Gregg. 1994 :346) กล่าวว่าเป็นการแสดงออกถึงความคิดและความรู้สึกในรูปของตัวอักษรผู้เขียนต้อง ถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นสัญลักษณ์ที่จะให้ผู้อ่านเข้าใจได้ ดังนั้นการเขียนจึงเป็นการถ่ายทอดความคิดไปยังผู้อ่าน ด้วยบิลาช (Bilash. 1998) กล่าวถึงทักษะการเขียนว่า เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการ เรียนภาษาที่สองการเรียนรู้การเขียนไม่ใช่เกิดโดยธรรมชาติ สเวลส์และฟิค(Swales; & Feak. 1997: 34) กล่าวถึง ทักษะการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัยทักษะภาษาอื่นๆ มาเรียบเรียงจึงจะบรรลุจุดประสงค์ที่ ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย สมิตรา อังวัฒนกุล(2535: 185 -195) กล่าวว่าการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นการเขียน ในระดับสูงกว่าการเขียน ประโยคเป็นการเขียนถ้อยคำสำนวนและเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและสามารถสื่อ ความหมายได้

ในการพัฒนาการเขียนโดยเน้นเนื้อหา นั้น ผู้สอนควรเน้นการเขียนเชิงวิชาการเช่นการเขียนสรุปและเขียนเชิง วิเคราะห์โดยให้ผู้เรียนฝึกเรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบและเขียนข้อความในระดับย่อหน้า 7 (Paragraph) ได้ การฝึก ทักษะการเขียนนั้นผู้สอนต้องประสานข้อมูลที่ได้จากการพูดอ่านและฟัง ผู้เรียนจะ เริ่มต้นฝึกทักษะการเขียนด้วยการ

วิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินเนื้อหาก่อนที่จะเขียนทั้งนี้ผู้สอนควรให้ ผู้เรียนร่างตรวจแก้ไขงานเขียนของตนและของเพื่อนร่วมชั้นด้วยกระบวนการเขียนที่นักเรียนควรทราบ 4 ประการ

1. พยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ
2. วิธีการสะกดคำศัพท์
3. โครงสร้างประโยคในภาษาอังกฤษ
4. การเลือกใช้สำนวนในภาษาอังกฤษ

2. แนวทางการฝึกทักษะการเขียน

แนวทางการฝึกทักษะการเขียนมี 3 แนวทาง (บทความออนไลน์ สุทธิ: 2549)

1. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing)

เป็นแบบฝึกการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของรูปแบบเช่นการเปลี่ยนรูปทางไวยากรณ์ คำศัพท์ในประโยคโดยครูจะเป็นผู้กำหนดส่วนที่เปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนผู้เรียนจะถูกจำกัดในด้านความคิดอิสระสร้างสรรค์ข้อดีของการเขียนแบบควบคุมนี้คือการป้องกันมิให้ผู้เรียนเขียนผิดตั้งแต่เริ่มต้นกิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกเขียนเช่น

Copying, เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ในขณะที่เขียนคัดลอกผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้การสะกดคำการประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยคและอาจเป็นการฝึกอ่านในใจไปพร้อมกัน

Gap Filing เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้มาเขียนเติมลงในช่องว่างของประโยค ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้คำชนิดต่าง ๆ (Part of Speech) ทั้งด้านความหมายและด้านไวยากรณ์

Reordering Words, เป็นการฝึกเขียนโดยเรียงเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคผู้เรียนได้ฝึกการใช้คำ ในประโยคอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเรียนรู้ความหมายของประโยคไปพร้อมกัน

Changing forms of certain words เป็นการฝึกเขียนโดยเปลี่ยนแปลงคำที่กำหนดให้ในประโยคให้ เป็นรูปพจน์หรือรูปกาลต่าง ๆ หรือรูปประโยคคำถามประโยคปฏิเสธ ฯลฯ ผู้เรียนได้ฝึกการเปลี่ยนรูปแบบ ของคำได้อย่าง สอดคล้องกับชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

Substitution Tables เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ในตารางมาเขียนเป็นประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด ผู้เรียนได้ฝึกการเลือกใช้คำที่หลากหลายในโครงสร้างประโยคเดียวกันและได้ฝึกทำความเข้าใจใน ความหมายของค า หรือประโยคด้วย

2. การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less –Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง และ ผู้เรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้นการฝึกการเขียนในลักษณะนี้ครูจะก าหนดเค้าโครงหรือรูปแบบแล้ว ให้ผู้เรียนเขียน ต่อเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์วิธีการนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการ เขียนได้มากขึ้นอันจะน าไปสู่การเขียนอย่างอิสระได้ในโอกาสต่อไปกิจกรรมฝึกการเขียนแบบกึ่งอิสระเช่น

Sentence Combining เป็นการฝึกเขียนโดยเชื่อมประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกันด้วยคำขยายหรือคำเชื่อม ประโยคผู้เรียนได้ฝึกการเขียนเรียงเรียงประโยคโดยใช้คำขยายหรือคำเชื่อมประโยค ในตำแหน่งที่ ถูกต้อง

Describing People เป็นการฝึกการเขียนบรรยายคนสัตว์สิ่งของและสถานที่โดยใช้คำคุณศัพท์แสดง คุณลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้คำคุณศัพท์ขยายคำนามได้อย่างสอดคล้องและตรงตามตำแหน่งที่ ควรจะเป็น

Questions and Answers Composition เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวหลังจากการฝึกถามตอบปากเปล่าแล้วโดยอาจให้จับคู่แล้วสลับกันถามตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องราวกที่กำหนดให้ แต่ละคนจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้หลังจากนั้นจึงให้เขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราว 1 ย่อหน้าผู้เรียนได้ฝึกการเขียน เรื่องราวต่อเนื่องกันโดยมีคำถามเป็นสื่อ นำความคิดหรือเป็นสื่อในการค้นหาคำตอบผู้เรียนจะได้มีข้อมูลเป็นรายชื่อที่สามารถนำมาเรียบเรียงต่อเนื่องกันไปได้อย่างน้อย 1 เรื่อง

Parallel Writing เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องทีอ่านโดยเขียนจากข้อมูลหรือ ประเด็นสำคัญที่กำหนดให้ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับความหมายและโครงสร้างประโยคของเรื่องทีอ่านเมื่อ ผู้เรียนได้อ่านเรื่อง และศึกษารูปแบบการเขียนเรียบเรียงเรื่องนั้นแล้วผู้เรียนสามารถนำข้อมูลหรือประเด็นที่ กำหนดให้มาเขียนเลียนแบบหรือเทียบเคียงกับเรื่องทีอ่านได้

Dictation เป็นการฝึกเขียนตามคำบอกซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้านเช่น การสะกดคำความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยคไวยากรณ์รวมถึงความหมายของคำประโยคหรือข้อความที่เขียน

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่ไม่มีการควบคุมแต่อย่างใดผู้เรียนมี อิสระเสรีในการเขียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิด จินตนาการอย่างกว้างขวางการเขียนในลักษณะนี้ครูจะกำหนดเพียงหัวข้อเรื่องหรือสถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนเขียนเรื่องราวตามความคิดของตนเองวิธีการนี้ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้เต็มที่ข้อจำกัดของการเขียนลักษณะนี้คือผู้เรียนมีข้อมูลที่เป็นคลังคำโครงสร้างประโยคส่วนไวยากรณ์เป็นองค์ความรู้ที่อยู่ค่อนข้างน้อยส่งผลให้การเขียนอย่าง อิสระนี้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทั้งประเทศมีดังนี้ในและต่างประเทศ มีดังนี้

ผศสุพรรณ วิวัฒนสานต์ (2543: 95-96) ที่ได้ทางการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้กระบวนการสอนเขียนตามแนวคิดของ Brookes และ Withrow สรุปผลได้ดังนี้คือ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง นอกจากนั้นตามขั้นตอนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Brookes และ Withrow ทั้ง 10 ขั้นตอนพบว่านักเรียนสามารถทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์วัดผล การเรียนชั้นต่ำร้อยละ 80 ทุกครั้ง และพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมการสอนของครูมาก สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นมาก

ประยงค์ โชติการณ (2534 : 7) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกลุ่มทักษะภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 44 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นรา อารังสุข (2536 : 11) ได้ทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสฤติเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นัตตา ขจรนที (2530 :104) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแรงจูงใจและความคงทนในการจำแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อรษา เณรตาก้อง (2535: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีกับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรัญญ์ นุตรคุณ (2540:75) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดปากท่อ สำนักงานการประถมศึกษา อำเภopakท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 27 คน จากการวิจัยพบว่า ผลการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่าภายหลังนักเรียนได้รับการฝึกแล้วทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนและมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้สูงขึ้น

จากงานวิจัยที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การนำชุดฝึกมาใช้ฝึกในการเขียนคำศัพท์ สะกดคำ การแต่งประโยคการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารเป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและการทราบความหมายของคำศัพท์ที่เขียนจะช่วยให้ นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างชุดฝึกขึ้นและช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการฝึกสำหรับใช้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยฯ) ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยฯ) ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 STEP
2. แบบฝึกทักษะการเขียน (English Writing Skill Exercise) จำนวน 3 เล่มและแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pre-test/Post-test)

3. วิธีการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 STEP มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps วิชาภาษาอังกฤษ ใช้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาในหนังสือ Super Kid 2 ที่ผู้เรียนได้เรียนอยู่ในปัจจุบัน มีทั้งหมด 3 เรื่อง ได้แก่ Foods, Toys Store และ Art Class โดยการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้น Gathering : การค้นหาและเลือกข้อมูล
2. ขั้น Processing: การจัดกระทำข้อมูล หรือการจัดข้อมูลให้เป็นระบบ
3. ขั้น Applying 1 (Applying and Constructing the Knowledge) : การปฏิบัติและสรุปความรู้
4. ขั้น Applying 2 (Applying and Communication Skill) : การสื่อสารและนำเสนอ
5. ขั้น Self – regulating : การประเมินเพิ่มคุณค่า

2. แบบฝึกทักษะการเขียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ

2.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยฯ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)

- 2.4 ศึกษาแนวการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 2.5 วิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี
- 2.6 จัดทำแบบฝึกทักษะการเขียน จำนวน 3 ชุด
- 2.7 นำแบบฝึกไปให้นักเรียนได้เรียนและทำการใช้แบบฝึก

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาค่าเฉลี่ย
2. การหาค่าร้อยละ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีดำเนินการวิจัย

ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนและแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ชุด ดังต่อไปนี้

Foods Toy store Art class

- แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเล่มที่ 1 เรื่อง Foods
- แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเล่มที่ 2 เรื่อง Toy store
- แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเล่มที่ 3 เรื่อง Art class
- แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน จำนวน 1 ชุด

ที่	กิจกรรม	ช่วงเวลา
1.	นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน Pre-test ก่อนจะเริ่มการทดสอบ	สัปดาห์ที่ 1-2
2.	ฝึกเขียนคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อหาบทเรียนเรื่อง Foods ประมาณ 10 นาที หลังเรียน	
3.	ทดสอบความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่อง Foods เล่มที่ 1 หลังฝึกและสรุปผล	
4.	ฝึกเขียนคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อหาบทเรียนเรื่อง Toy store ประมาณ 10 นาที หลังเรียน	สัปดาห์ที่ 3-4
5.	ทดสอบความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่อง Toy store เล่มที่ 2 หลังฝึกและสรุปผล	
6.	ฝึกเขียนคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อหาบทเรียนเรื่อง Art class ประมาณ 10 นาที หลังเรียน	สัปดาห์ที่ 5-6
7.	ทดสอบความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่อง Art class เล่มที่ 3 หลังฝึกและสรุปผล	
8.	นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Post-test หลังจากที่ได้ฝึกเขียนไปแล้วเพื่อทดสอบความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการฝึกและสรุปผล	สัปดาห์ที่ 7
9.	สรุปรายงานวิจัย	สัปดาห์ที่ 8

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน และศึกษาจากกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยฯ) จำนวน 25 คน ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบการเขียนทำการทดสอบก่อนเรียนจำนวน 20 ข้อ หลังจากนั้น ได้สอนเนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เรื่องพร้อมกับทำแบบฝึกทั้งหมด 3 เล่ม เล่มละ 20 ข้อ และใช้แบบทดสอบการเขียนทำการทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลคะแนนนักเรียนชั้น ป.2 ห้อง 2

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	Pretest (20 คะแนน)	Posttest (20 คะแนน)	แบบ ฝึกเล่ม ที่ 1	แบบ ฝึก เล่มที่ 2	แบบฝึก เล่มที่ 3
1	เด็กชายธีรเทพ ณะล้ำ	8	8	13	14	14
2	เด็กขายนันทน์ภัส ศรีทอง	12	12	12	9	13
3	เด็กชายภัทรพล ชีรัตน์	11	11	14	13	14
4	เด็กชายวราพล จันทรแก้ว	14	9	14	9	6
5	เด็กชายอภิวุฒิ เกษสาคร	10	10	15	15	10
6	เด็กชายคมสันต์ ศรีเพชร	10	10	15	15	11
7	เด็กชายจุลภาค ขนชนะชัย	9	13	14	6	13
8	เด็กชายปกรณ อ้นกลิ้ง	15	10	13	9	8
9	เด็กชายวราภพ จันทรแก้ว	8	9	14	14	12
10	เด็กชายกิตติภณ	12	11	14	15	15
11	เด็กชายธราธิป อย่าเสียสัตย์	11	9	14	14	14
12	เด็กหญิงกุลดา แก้วมณี	10	10	15	12	15
13	เด็กหญิงเนตรนภา สดสาอางค์	11	10	15	9	13
14	เด็กหญิงพัชราภา เคียงจตุรัส	8	10	13	13	10
15	เด็กหญิงวรัญญา สมสวย	12	9	12	7	12
16	เด็กหญิงศิรินทิพย์ ศรีจันทร์	11	8	14	13	8
17	เด็กหญิงชนกนันท์ การะออ	10	10	14	9	11

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	Pretest (20 คะแนน)	Posttest (20 คะแนน)	แบบ ฝึกเล่ม ที่ 1	แบบ ฝึก เล่มที่ 3	แบบฝึก เล่มที่ 3
18	เด็กหญิงณัฏฐา ใจปทุม	14	12	14	15	10
19	เด็กหญิงณัฐชานันท์ ใจสัมฤทธิ์	12	10	13	15	15
20	เด็กหญิงนันทยา บุญม่วง	9	13	14	12	10
21	เด็กหญิงรัตนกรรณ์ สาคร	11	8	15	12	11
22	เด็กหญิงวิภาวี ศรีมาศ	13	9	8	11	9
23	เด็กหญิงสุกัสนรา ปราบพาล	12	11	12	13	14
24	เด็กชายภคนันท์ โคกเสื่อ	11	13	11	12	12
25	เด็กชายตาบู่	13	11	10	10	11

ตารางที่ 2เปรียบเทียบความสามารถในการเขียน จากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน

แบบฝึกเสริมทักษะ	ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน (%)	ค่าเฉลี่ยหลังเรียน (%)	ความก้าวหน้า (%)
เล่มที่ 1	61.25	71.50	10.25
เล่มที่ 2	52.76	89.64	36.88
เล่มที่ 3	83.90	90.24	6.34

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบฝึก

การใช้แบบฝึกทักษะเขียนภาษาอังกฤษ แต่ละเล่มพบว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ไม่ถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.42 แต่ภายหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลังจากได้เรียนในบทเรียนแต่ละครั้ง นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 90.85

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผล

จากที่ครูได้พบปัญหาของนักเรียนคือด้านการเขียน ครูได้พบนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาด้านการเขียนไม่ถูกต้อง เนื่องจาก

1. นักเรียนยังไม่เข้าใจ ไม่คุ้นชินกับคำศัพท์
2. นักเรียนขาดความสนใจ

การสรุปการวิจัยในครั้งนี้เป็นการสรุปการวิจัยซึ่งมียังมีเนื้อหาที่ครูต้องฝึกเด็กนักเรียนอีก แต่ช่วงเวลาที่ทำไม่เพียงพอ ครูจึงได้สรุปการวิจัยเท่าที่ครูได้ทำการวิจัยกับนักเรียน

ครูได้ทำชุดฝึกให้แก่เด็กนักเรียนซึ่งก่อนที่นักเรียนจะทำชุดฝึก ครูจะอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนทุกครั้ง ชุดฝึกที่ครูได้จัดทำขึ้นครูเริ่มจากคำที่เขียนง่าย ๆ ไปยาก โดยเริ่มจากตั้งแต่การลากเส้นจับคู่ไปจนถึงเติมคำศัพท์เพื่อให้ประโยคสมบูรณ์ นักเรียนบางคนก็ยังไม่ค่อยมีสมาธิจำไม่ค่อยได้แต่ครูก็พยายามคิดแบบฝึกหัดสอดแทรก เพื่อให้นักเรียนจะได้มีความเข้าใจมากขึ้น ครูจะหาคำง่ายและเริ่มหาคำที่ยากขึ้น ครูจะฝึกจนกว่านักเรียนสามารถเขียนคำได้และนำคำมาแต่งประโยคได้

จากการวิจัยในครั้งนี้ครูยังทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น เด็กนักเรียนสามารถที่จะโต้ตอบกับครูได้อย่างมั่นใจ ซึ่งจะแตกต่างกับที่นักเรียนได้ร่วมเรียนกับเพื่อนที่เก่ง ครูจะสังเกตได้จากที่นักเรียนได้โต้ตอบกับครู นักเรียนมีความสุขและตั้งใจที่เขาสามารถตอบได้ถูกและเขียนได้ถูกต้อง การทำแบบฝึกหัดทุกครั้งจะมีคะแนนให้ทุกครั้งทำให้นักเรียนได้รู้ว่าตนเองมีการพัฒนามากขึ้นเพียงใด แต่จากการวิจัยใช้ว่าจะผ่านหมดทุกคน ก็ยังมีบางคนที่ยังไม่ผ่านในการเขียน ซึ่งครูก็ต้องเก็บมาทำการวิจัยต่อไป โดยจะต้องมีการทำชุดฝึกแบบใหม่ที่จะทำให้เด็กได้เข้าใจได้ง่ายและสามารถทำได้เขียนได้ถูกต้อง

การทำวิจัยของครูในครั้งนี้พบว่าผ่านประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งครูก็ดีใจเพราะเด็กนักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ได้และถูกต้อง ทั้งนี้เพราะแบบฝึกพัฒนาทักษะเขียนให้เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง พร้อมครูนำการเรียนการสอนนวัตกรรมการสอนไปปรับปรุงและนำมาปรับใช้กับนักเรียนให้ได้ผลดีที่สุด เป็นแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียน ผู้วิจัยหวังว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนี้ จะทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

ข้อเสนอแนะ

จากที่ครูได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ นับว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับครูที่จะพัฒนาการสอนของตนเอง และเมื่อมีปัญหาครูก็ควรที่จะแก้ปัญหานั้นได้ดีขึ้นยิ่งกับนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากที่ครูทุกท่านควรสนใจเป็นอย่างมาก ครูคิดว่าครูจะนำการวิจัยในครั้งนี้ไปปฏิบัติและพัฒนาต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ทวี ภูมิศรีโสม. (2544). การพัฒนาแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการคูณและ การหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ปนัดดา แก้วเสทือน. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. หน้า 3.
- พิสมัย ศรีอาไฟ. (2538). เอกสารประกอบการสอนวิชา ปถ.522 ปัญหาและกลวิธีการสอนคณิตศาสตร์ใน โรงเรียนประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิวัฒน์พงษ์ พัทโท. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สถิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. หน้า 2.



จัดการเรียนการสอน และทำแบบฝึกทักษะหลังเรียน



ฝึกเขียนคำศัพท์เรื่อง Foods

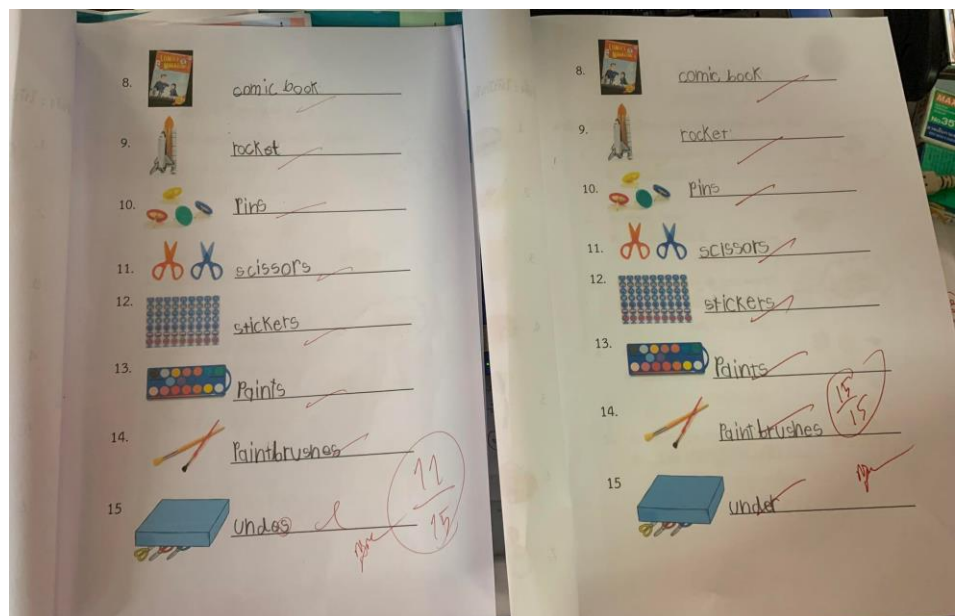
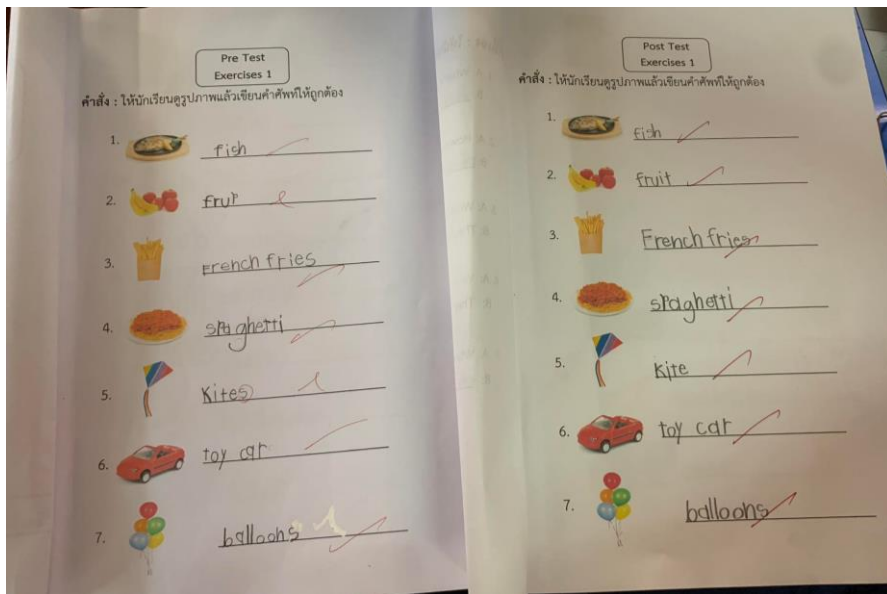
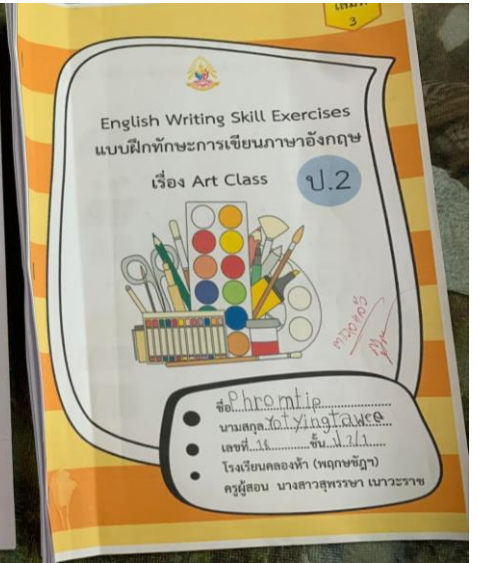
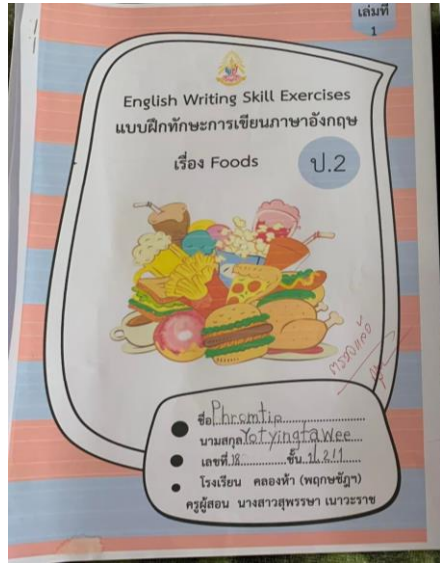
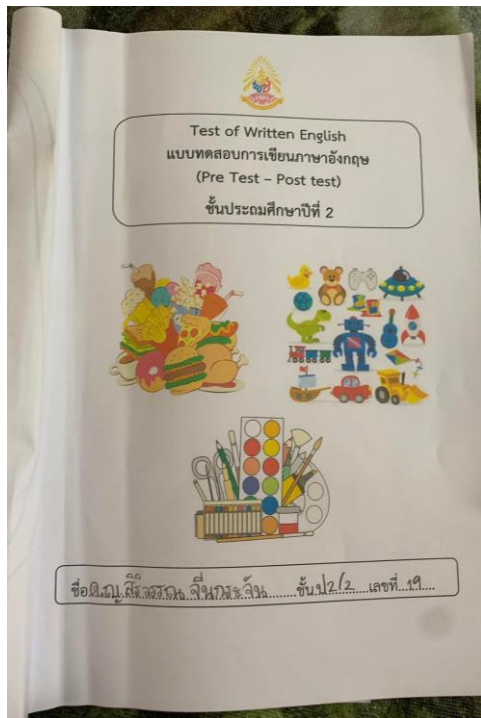
Names		
น้ำ	 french fried	 fried egg
เฟรนช์	 ice-cream	 avocado
สไลด์	 ice-cream	 fried egg
ไอศกรีม	 banana	 apple
พวดย	 ice-cream	 avocado

Names		
1. ตาโป๊	 hamburger	 cup noodle
2. ฟัก	 watermelon	 avocado
3. โยโย่	 watermelon	 avocado
4. ยอมสัณ	 french fried	 cup noodles
5. ข้าวหอม	 ice-cream	 sushi

Names		
น้ำอัดลม	 ice cream	 watermelon
เครื่องดื่ม	 soft drink	 french fried
ไข่เจียว	 fried egg	 hamburger
ผลไม้	 sushi	 bananas
ขนม	 french fried	 ice-cream

ผลงานนักเรียนบางส่วน







โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง)